

בס"ד כד' כסלו ה'תשע"ג
הדלקת נרות - 16:17
צאת השבת - 17:08
רבנו תם - 17:39

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 649
@ השבת "מברכין". אין אומרים "צדקתך".
@ ר"ח טבת יחול בע"ה ביום שישי הבעל"ט.
יחדשהו הקב"ה עלינו לטובה ולברכה לששון ולשמחה.
לפרנסה טובה לישועות ולבשורות טובות ולגשמים בעיתם.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפסטידין: "כח אפר"
(עמוס ב')

פרשת וישב

במוצאי שבת מדליקים
נר ראשון של חנוכה.

השליכו אותו אל הבור הזה... למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו" (לז, כב)
ה-פנים יפות' אומר שראובן היה סבור שלא יענש יוסף עיי נחשים ועקרבים כי היה פחות מעשרים ובדיני שמיים פחות מעשרים אין מענישים. וזאת היתה נחמתו גם בבלבול יצועי אביו ובלחה שהיה פחות מעשרים. אך כאשר ראה שיוסף אינו ברוך וחסב שהנחשים והעקרבים המיתוהו, אמר: "הילד איננו ואני אנה אני באי?? היינו: אנה אני בא-במעשה בלחה... (ב. בר דין הי"ו)

"את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים" הרב שלמה כהן מוילנא היה מפרש על זה בגמרא (ב"ב, ט): 'או חברותא כחבריה דאיוב או מיתותא' כי מפרשת יסורי איוב אנו למדים דבר זה: הקב"ה מסר את איוב לטון שיעשה בו מה שיחפוץ, רק את נפשו שמור'. היכה בו השטן בגופו, בעוני, ברעב, צרעת, שחין, ורק רכוש אחד נותר לאיוב וזה חבריו הטובים. ומדוע לא הרחיקם השטן ממנו? הרי מכאן ראינו כי חברותא היא בכלל 'את נפשו שמור'... (ב. בר דין הי"ו)

מענייני הפרשה:
קורות יוסף בימי נעוריו: חלומות, קנאה ושנאה.
מכירת יוסף.
יעקב האמין כי חיה רעה טרפה את יוסף, וישב להתאבל עליו.
קורות יהודה לאחר מכירת יוסף.
קורות יוסף במצרים בבית פוטיפר.
יוסף הצדיק עומד בניסיון גדול, יוסף בבית הסוהר.
פגישת יוסף עם שר המשקים ושר האופים ופתרון חלומותיהם.
"וישראל אהב את יוסף מכל בניו" (ל"ז ג)
מובא בילקוט: למה אהבו מכל בניו? אם משום שהיה בן זקונים, הרי בנימין צעיר ממנו. אלא, לפי שראה ברוח הקודש שעתיד למלוך. ואפשר לומר שזה רמוז בתיבת: מכל, שהיא אותיות: מלך. כי לכאורה מילת מכל נראית מיותרת, שהרי מספיק לומר וישראל אהב את יוסף מבניו, אלא כתב תיבת מכל, לתת טעם למה אהבו. (בכור יעקב)

"ויראו אחיו כי אותו אהב אביהם מכל אחיו" מפני מה כפל לומר אחיו פעמיים? היה מספיק לומר: ויראו אחיו כי אותו אהב אביהם מכולם. אלא, בא לתרץ מה שלכאורה קשה על השבטים, מפני מה שנאו את יוסף בגלל אהבת אביהם אליו? הלא זה דבר טבעי שאב אוהב בן זקונים מכל בניו הגדולים. לכן אמר: כי אותו אהב אביהם מכל אחיו - אפילו מבנימין שהוא קטן, ומכאן הוכיחו שאהבתו אליו אינה מטעם זה. (חסד ורחמים)

"ויפשיטו את יוסף את כתנתו" (ל"ז כ"ג)
הטעם להפשטת הכתונת משום שאמרו חז"ל שהכתונת היא מצויר בה כל מיני חיות שבעולם והיא מסוגלת שהלובשה לא ייזק כלל. על זה סמך יעקב לשלוח את יוסף במקום שבו מצויות חיות. לכן הפשיטו האחים את כתונתו של יוסף כדי שייזק ע"י הנחשים. (בכור יעקב)

"היהמך ופתיכך וביטך" (ל"ח י"ח)
חותמך פתיכך ומטך - ר"ת פחס. אפשר לרמוז שאלו יהיו לה למשמרת כאשר יאמר יהודה: הוציאוהו ותישרף - להיות פחס, אז תציל עצמה באמצעות שלושה דברים הללו. לכן הזכירה לו במפורט שלושה הנזכרים כשהוציאוהו להישרף.

שבע חנוכות הן:
א. חנוכת בריאתו של עולם, דכתיב: "ויכלו השמים והארץ" (בראשית ב', א), ואין "ויכלו" אלא לשון חנוכה.
ב. חנוכת משה - דכתיב: "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן" (במדבר ז', א).
ג. חנוכת הבית - דכתיב: "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" (תהלים ל', א).
ד. חנוכת בית שני - שנאמר: "והקריבו לחנוכת בית אלהא" (עזרא ז', טז-יז).
ה. חנוכת החומה - שנאמר: "ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלוים מכל מקומם להביאם לירושלים לעשות חנכה ושמחה" (נחמיה י"ב, כז).
ו. חנוכה זו של עכשו, של בית חשמונאי, חנוכת הכהנים, זו שאנו מדליקין.
ז. חנוכת העולם הבא - שאף היא יש בה נרות, כדכתיב: "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים" (ישעיהו ל', כו). פסיקתא ב.

"מה בצע כי זהרז את אחינו וכסינו את דמו" ידוע כי נגזר על המת שישתכח מן הלב. אמר יהודה: אם נהרגהו, אחר י"ב חודשים ישתכח מלב אבינו ותשרה עליו שכינה ויתגלה לו שאנחנו הרגנוהו ויענישנו. אבל אם לא נהרגנו, יתעצב ולא יתנחם כל עוד היותו חי, ולא תשרה עליו שכינה. לכן, לכו ונמכרנו, וכן היה, שכתוב: וימאן להתנחם. (מעשה חושב)

פינת הניבים והפתגמים
לא לעולם חסון = גדולה עלולה להשתנות. היא אינה קבועה לנצח. לא לעולם חסון = גלגל חוזר בעולם.
דוגמה: חברי-פנקס ושרים שכחו כי לא לעולם חסון, לכן הפחירות לפנקסי השמונה-עשרה הורידו אותם מגדלתם.
מקור: כי לא לעולם חסון ואם-נזר לדור דור [משלי כז, כד].

הסירו מכשול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

סגולות להג' חנוכה

חשוב ביותר להשתדל מכניסת חג חנוכה עד צאתו לא התלונן בכלל ובכל פעם שאתה רוצה להגיד: "אני רוצה ש... תגיד/י: "ה' אני מרוצה ש..."

כל יום לאחר הדלקת נרות החנוכה:

א. לשבת חצי שעה ליד הנרות הדולקים - ולא לעשות שום מלאכה. להסתכל על הנרות ולהתפלל, חכמים אומרים שיש 36 מלאכים מרחפים שלוקחים ממך פתקאות ומעלים אותם ישירות לקב"ה. כשרואים את האור בחנוכה אנו זוכים מזה לחוכמה ותבונה יתרה.

ב. סגולה לזכות בילדים חכמים וצדיקים, ולזכרון חזק להדליק בשמן זית זך כתיית.

ג. לשבת מול הנרות ולהביט בשלהבות זה מוחק מראות לא צנועים.

ד. לבקש על הזיווג בערב שבת של חנוכה ולהגיד: "ה' תזכני בבניין שלם".

ה. להגיד כל יום מייד אחרי ההדלקה את הפרקים הבאים בתהלים: צ' (רק הפסוק האחרון) "ויהי נועם", צ"א להגיד את הפרקים האלה 7 פעמים בקול רם ועוד פעם נוספת בשקט. ל', ל"ג, ס"ז, י"ט בצורת המנורה, ק', קל"ג.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

טיפים להורים בחופשת החנוכה

= נר (טיפ) ראשון - להיות הורה יוזם מוביל: אל תחכו לחיכוכים שיופיעו כמו בכל חופשה. צפו מראש את נקודות המחלוקת לגבי ההתנהלות עם הילדים.

= נר (טיפ) שני- שבו עם הילדים, תאמו איתם צפיות, תארו להם איך אתם רואים את ההתנהלות בחופשה. ככל שתשתפו יותר את הילדים בהחלטות תזכו לשינוף פעולה איתם.

= נר (טיפ) שלישי- ערכו הסכמים בניכם ובין הילדים ותווכו הסכמים בין הילדים (איך מתחלקים התפקידים בבית וכל המטלות), בשלב השני תלו את ההסכם או הטבלאות על המקרר שיהיה נגיש בכל רגע. בשלב שלישי קיבעו עם הילדים מה קורה כאשר מישהו מפר את ההסכם.

= נר (טיפ) רביעי- שיגרה חשובה ונוחה לילדים ולנו, ולמרות זאת יש חשיבות לשבור שיגרה בזמן חופשה. כדאי ורצוי לטייל איתם ולגרום להם הנאה.

נר (טיפ) חמישי- גם אם אתם עובדים קחו יום חופש או חיזרו הביתה מוקדם יותר וצאו איתם לטייל.

רמזי חנוכה

@ אנו מדלקים שלושים וששה נרות 36 כנגד המילים "אור" "מאורות" "נר" המוזכרים בתורה בכל חמשת החומשים בדיוק 36 פעמים. היינו שבעצם האור של נרות חנוכה גנוז בתורה במילים הללו כמספר הנרות. בתהלים קמ"ד אומר דוד המלך ע"ה: "אשרי העם שככה לו" = 36, אשרי העם היכול להאיר את נשמתו באורות של קדושה.

@ אהרן הכהן הפך את האור המצומצם החלקי של "ויהי אור" לאור של "ויהי כן" כלומר לאור המושלם שקיים בכל נשמת אדם ובבריאה עצמה.

@ כאשר סופרים בתורה מהמילה "בראשית" עשרים וחמש מילים, מגיעים למילה "אור". רמז לנר חנוכה שהוא בעשרים וחמשה בכסלו. כאשר סופרים עשרים וחמש תניות במסעות בני-ישראל במדבר (מסעי) מגיעים למסע "ויהנו בחשמונה", רמז לחשמונאים שנחו בכ"ה בכסלו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן הר"ה"ג עובדיה יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30

השיעור יוקרן על גבי מסך ענק בע"ה תתקיים גם סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם" בהנהלת אבי מוסאי.

מסיבת חנוכה אנשים

תתקיים אי"ה במוצאי שבת נר שמיני של חנוכה ב' טבת (12-15 למנינם) באולם ביהכ"נ "בוכריס" בשעה 20:00 בדיוק עם הרבנית אביבה וייסמן. פרטים: ורד 052-4568600 כל הנשים מוזמנות

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

שילמה וג'ילה בייט"ו הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות השיעור של מרן עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחת כל ילדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ולזיווג הגון לבנותיהם והצלחה בלימודים לכל ילדיהם.

פרכות ואחול"ס לפניית לוידין

יצחק וטובה מוסאי הי"ו בהגיע בנסך דוד נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים, ותרנו נחת ושלווה ממנו ומכל יוצאי חלצים. וברכה לנהיית מוסאי ולמשפחת נעים הי"ו

בריאות והחלמה איתנה:

ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו משה מוסאי בן זליכה הי"ו מרדכי יעקובי בן צימורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו באבאי באבאי בן מורודי הי"ו חיים נאמן בן מאלק הי"ו לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"נ האשה הצדקת

חנה אמונה בת יהודה וג'אני ז"ל נפטרה כח' כסלו ביום רביעי פקידת שנתה

לע"נ החסיד והענו

רחמים בן מאיר ז"ל נפטר כה' כסלו ביום ראשון פקידת שנתה

לכל משפחת אליאס היקרה.

צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם במות האם הענוה והצנועה שרה אליאס בת מרגלית ז"ל שנפטרה השבוע כא' כסלו תשע"ג נשגר תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער.

פרכה והלכה

לשילוב ויפה סאלם על כל הסיוע והעזרה לזכוי הרבים. שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, והצלחה לכל ילדיהם.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בנאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה אליעזר ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות חנוכה

א. כל השמנים והפתילות כשרים לנר חנוכה, ושמן זית מצוה מן המובחר, וכן מצוה מן המובחר לעשות את הפתילה מצמר גפן ואף על פי שגם נרות שעוה כשרות להדלקת נרות חנוכה, עיקר המצוה בשמן, הואיל והנס קרה בשמן בבית המקדש.

ב. צריך להיזהר מאוד בהדלקת נרות חנוכה, כי המצוה חביבה עד מאוד, לפרסם את הנס בהודאה לה' יתברך על הניסים שעשה לנו, והעושה כן זוכה לבנים תלמידי חכמים.

ג. כמה נרות צריך להדליק בחנוכה? מעיקר הדין די בנר אחד לכל בית ובית מישראל, בין שבני הבית מרובים, ובין שהם מועטים, ואולם נהגו להדר במצוה זו שבלילה הראשון צריך להדליק נר אחד לכל בני הבית, מכאן ואילך מוסיף והולך נר אחד לכל לילה, עד שבלילה האחרון שמונה נרות, ואפילו בני הבית מרובים לא ידליקו יותר.

ד. מצות הנחת נרות חנוכה, היא בתוך עשרה טפחים (80 ס"מ) מקרקע הדירה, ואם הניחם למעלה מעשרה טפחים, ויש להניחם למעלה משלושה טפחים, ואם הניחם למעלה מעשרים אמה מקרקע הדירה, לא יצא אף בדיעבד, (כל אמה 48 ס"מ) וצריך לכבות את נרות החנוכה ולהניחה במקום כשר ויחזור וידליקנה, אך לא יברך שנית.

ה. הדר בעליה, מצוה שנייה נרות חנוכה בחלון או במרפסת, הסמוכה לרשות הרבים, כדי לקיים פרסומי ניסא, וטוב להניח נרות החנוכה בתוך פנס של זכוכית ולהעמידם באוויר המרפסת כדי שיראו העוברים ושבים שברשות הרבים. ואם הוא גר בקומה שהמרפסת גבוהה מקרקע רשות הרבים עשרים אמה, (9.60 מטר), יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים, הואיל ואין בזה היכר כל כך לבני רשות הרבים.

ו. מצוה להניח נרות החנוכה בטפח הסמוך לפתח משמאל הנכנס, כדי שתהיה המזוזה מימין, ונרות חנוכה משמאל, וכשהוא נכנס ויוצא, הרי הוא מוקף במצוות, וביחוד כשכנס בטלית קטן מצויצת כהלכתה, אשר עליו יכוון מה שכתוב "והחוט המשולש לא במהרה ינתק".

ז. אין מברכים בבית הכנסת על הדלקת נרות חנוכה, אלא בעשרה שאז הוא פרסום הנס, ויש אומרים שהקטן מצטרף למנין עשרה בבית הכנסת, וטוב שהוא בעצמו יברך וידליק, ונראה שגם מצטרפות למנין עשרה להדלקת נרות חנוכה שבבית הכנסת, ובפרט כשיבואו אחר כך עוד אנשים ויהיה מנין בבית הכנסת.

ח. נכון להתפלל מנחה בערב שבת מוקדם, כדי שידליקו נרות חנוכה אחר תפילת המנחה, אולם כל זה אם הוא מוצא בנקל מנין מתפללים מנחה מבעוד יום בערב שבת, אבל אם אין נמצא בנקל מנין שמתפללים מבעוד יום, אל יתפלל מנחה ביחידות כדי להקדימה להדלקת נרות חנוכה, אלא ידליק נרות חנוכה תחלה, ואחר כך ילך לבית הכנסת להתפלל מנחה בציבור. [ולפיכך גבאי בית הכנסת החוששים שיבואו יחידים להתפלל ביחידות, אם יקדימו את תפילת מנחה מבעוד יום, עדיף להתפלל מנחה כדרכם מידי ערב שבת].

ט. נרות חנוכה שמדליקים בבית הכנסת, מניחים אותם בכותל דרום של בית הכנסת, זכר למנורה של בית המקדש שהיתה בדרום ההיכל, ונוהגים להניחם בבית הכנסת במקום גבוה לפרסום הנס. ויש נוהגים לסדרם בין מזרח למערב, ויש נוהגים לסדרם בין צפון לדרום, וכן היה המנהג בירושלים.

י. ראש חודש טבת שחל להיות בחול, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים שלשה עולים בפרשת ראש חודש, ומתחיל "צו את בני ישראל", והרביעי קורא בשל חנוכה בנשיא של אותו יום.

יא. בשמונת ימי חנוכה קודם "שיר של יום", אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד".

"מכל מלמד" השכלתי..." הלכות חנוכה המרומזות בפרשת הנשיאים (רבי נתן איבשיץ זצוק"ל)

בפרשת הנשיאים ישנו פסוק החוזר על עצמו אצל כל הנשיאים: **"כף אחת עֶשְׂרֵה זָהָב, מְלֵאָה קִטְרֹת"**, בו מרומזים הלכות חנוכה:
כף - ר"ת: פחות ב' : היינו, להניח הנרות פחות מכ' = 20 אמות.

אחת - ר"ת: א' ת' תמנה : כלומר : תמנה מא' עד ח' נרות כבית הילל, שהולך ומוסיף נר בכל יום.

עֶשְׂרֵה - ר"ת: עד שתכלה בלג השוק : שמותרת ההדלקה בברכה, כל עוד שיש אנשים שיראו.

זָהָב - ר"ת: זמנו בין השמשות : מלכתחילה זמן תחילת חיוב ההדלקה, הינו : בין השמשות.

מְלֵאָה - ר"ת: מצווה להדליק אצל הפתח : כלומר, בבתים הפונים לרשות הרבים, ידליק ליד הפתח.

קִטְרֹת - ר"ת: קרוב טפח בוחב תדליק : דהיינו, להדליק בטפח הסמוך לפתח.

מדוע גומרים ההלל בחנוכה ?

א. חנוכה מקבל הארה מחג הסוכות. כשם שבסוכות גומרים ההלל בכל יום, כך בחנוכה.

ב. כל יום נבדל מחברו במספר הנרות שלו, וכאילו התרחש בו נס מחדש.

ג. בכל יום קוראים קורבן של נשיא אחר, וביום שהיה הנשיא מקריב - היה גומר את ההלל.

ד. הלל = א-ד-ג-י = 65 לומר לך: היכן שיש אדנות - יש מקום להודות ולהלל.

כיצד לא נטמאו השמן והמנורה ?

הרי כולם היו טמאי מי ?

כאשר מצאו את פך השמן החתום בחותמת כהן גדול, כולם היו כבר אז טמאי מת. וידוע כי אפילו אם כל הציבור טמא, גם אז מותר לעשות מלאכת קודש. אז מה זה משנה אם השמן טהור או לא? רואים כי למרות השאלה הזו, יש אפשרות שעשו הכל בקדושה וטהרה ולא נטמא השמן:

א. המנורה היתה עשויה עץ, ואינה מקבלת טומאה (מנורה ראשונה של משה, היתה זהב טהור). **ב.** ההדלקה נעשתה בעזרת מוט ארוך מעץ ולא נגעו בשמן ובמנורה.

רפואה אלטרנטיבית

שום, ג'ינג'ר וזעתר - נגד מחלות החורף

נסו חליטה מחממת לגוף ולנשמה: גינג'ר עוזר נגד הווירוסים של חורף, כמו גם הקינמון. שניהם מייבשים נזלת ועוזרים להוציא ליחה מהריאות. הלימון עוזר לחיזוק התגובה החיסונית בזכות הוויטמין C שבו, והדבש - מלבד הטעם הנהדר שהוא מוסיף - עוזר לרכך את הגרון הכואב ולהרגיע שיעול יבש. ניתן לשתות את החליטה ללא הגבלה, גם שלוש-ארבע כוסות ביום, ואפילו ילדים קטנים אוהבים מאוד את טעמה.

הגינג'ר מעכב התכווצויות בקיבה, מפחית הקאות, עוזר בהפרעות עיכול עם גזים, נוגד דלקת, מחזק את שכבת הרירית בקיבה, לוחם בחיידקים, חוסם רעלנים מסוימים מלגרום למוטציות ב-DNA ובכך מונע סרטן.

" ואבותינו סיפרו לנו "

שמונת הספסלים

בעקבות הסכמי אוסלו החלו להישמע דיבורים על נטישת בית לחם. חוסר ודאות שרר לגבי עתידו של קבר רחל לקראת זמן חורף כינסו רבני ישיבת 'מרכז הרב' את התלמידים וביקשו לשלוח מדי יום קבוצת תלמידים לקבר רחל כדי שילמדו שם ויחזקו את הנוכחות היהודית במקום. היתה לכך חשיבות מרובה. באותה תקופה הסתובבו במתחם הקבר שרים, חברי כנסת ואישי ציבור נוספים, שהיו אמורים לגבש את החלטתם לגבי עתיד המקום. קציני צבא נשלחו במיוחד כדי למנות את מספר האנשים שפוקדים את הקבר מדי יום, ולכן נוכחותם של בחורים העוסקים שם בתורה בקביעות השפיעה רבות.

עם התקרב חג חנוכה, ביקשו התלמידים לערוך מסיבת חנוכה גדולה באחד מערבי החג בהשתתפות הר"מים וכל בחורי הישיבה. אלישיב, תלמיד שיעור ג', הופקד על ארגון המסיבה. במתחם הקבר לא היו מספיק כסאות. הוא תכנן להעביר כמה ספסלים מהישיבה לבית לחם. נותרה לו בעיה אחת: כיצד יעשה זאת?

לישיבה היה רכב טרנויט, שהסיע אברכים בבוקר מבית-אל לישיבה והחזירם בסיום הלימודים. עלה בדעתו להיעזר ברכב זה לטובת העניין. הוא פנה לנהג: "האם תוכל, אחרי ארוחת הצהריים בישיבה, להעמיס אתי על הטרנויט את הספסלים, ולחרידים בקבר רחל ולחזור?"

הנהג, שהיה גם אברך, היסס מפני שגם כך יום הלימודים בחנוכה קצר. לאחר הפצרות מרובות אמר: "אני מסכים, אבל בתנאי שאהיה חזרה ב'מרכז' בשעה ארבע בדיוק, זו השעה שקבעתי עם שאר האברכים לצאת מהישיבה, ואסור לי לאחר כפי הדלקת הנרות נערכת ברבע לחמש".

אלישיב הסכים, ומיד לאחר ארוחת הצהריים הם העמיסו שמונה ספסלים על הרכב ויצאו לדרך כמתוכנן.

באותה עת לא היה כביש בגין, וכדי לנסוע לקבר רחל היה עליהם לחצות את כל העיר עד לשכונת גילה. באותו יום הכביש היה פקוק במיוחד והנסיעה התנהלה לאיטה. השעה היתה קרוב לשלוש והם עדיין לא הגיעו לתלפיות. הנהג ביקש לוותר על התכנית ולחזור, אך אלישיב שכנע אותו להמשיך בכל זאת.

כאשר הגיעו למחסום גילה השעה היתה כבר שלוש וחצי, והיה עליהם להתעכב זמן רב עד שיוכלו להיכנס לתוך מתחם הקבר. סבלנותו של הנהג פקעה והוא הודיע לאלישיב: "תראה, לא אוכל להביא אותך עד לקבר. אני מוריד אותך כאן ליד המחסום עם הספסלים, עושה פרסה וחוזר לאסוף את האברכים. אני סומך עליך שתסתדר". אלישיב לא הספיק לחשוב הרבה וכבר מצא את עצמו עומד בצדי הכביש עם שמונה ספסלים. הוא הביט סביבו. על פניו חלפו פועלים ערבים שסיימו את יום עבודתם ועשו את דרכם רגלית לבית לחם. היו מכוניות ישראליות שחלפו בדרךנו לגוש עציון וקריית-ארבע, אבל מי יוכל לקחת אותו עם שמונה ספסלים...?

הוא הביט לעבר חיילי המחסום וראה גייפ חונה לצידם. מחשבה צצה במוחו: אולי אעמיס את הספסלים עליו? אך החיילים היו עסוקים במלאכתם ולא הציעו את עזרתם. ייאוש החל לכרסם בלבו: מה עושים? מאין יבוא עזרי? הגג המקומר של קבר רחל הזכיר לו מה צריך לעשות יהודי, שתקוע על אם הדרך עם שמונה ספסלים. הוא פתח את שפתיו: "אנא ה', עשה שבוכות חג החנוכה ובוכות רחל אמנו, אמצא איזה פתרון ומהר! גם אני צריך להדליק נרות בזמן..." בעודו מתפלל עבר לידו סוחר ערבי כבן חמישים. הוא נעצר, התבונן באלישיב ובספסלים, ושאל: "תגיד לי כמה?" "עזוב, זה לא למכירה!" ענה אלישיב בקוצר רוח. "כמה אתה משלם לי כדי שאעזור לך לקחת את הספסלים מפה לשם?" אמר הערבי והצביע לכיוון הקבר.

אלישיב נדהם. כיצד יודע הערבי שהוא רוצה להעביר את הספסלים לקבר רחל?! לאחר שהתעשת מעט, פתח את ארנקו ומצא שטר של עשרים שקל. הוא הציע אותו לערבי.

הערבי לא התמהמה והעמיס על שתי כתפיו במבנה אקרובאטי חמישה ספסלים, ואילו לאלישיב לא נותר אלא להעמיס על כתפיו שלו את שלושת הספסלים הנותרים. כך החלו השניים לצעוד רגלית מרחק של כ-800 מטר לכיוון קבר רחל. החיילים במחסום, שראו את המתרחש, שלחו מיד את הגייפ ללוות את השניים.

המחזה היה סוריאליסטי: בחור ישיבה צעיר וסוחר ערבי מבוגר הולכים יחדיו עם ערימת ספסלים על כתפיהם, כשלפניהם גייפ צבאי המלווה אותם כמו במשמר כבוד. מי שהיה שם הביט בהשתאות מבלי להבין מה קורה.

כשהגיעה השיירה אל היעד, שילם אלישיב לערבי את עשרים השקלים המובטחים והלה נעלם כלא היה. אלישיב מיהר להספיק להתפלל מנחה, ובעת שאמר "על הנסים... בזמן הזה" כיוון להודות על הנס הפרטי שחווה זה עתה. (עודד מזרחי)

"היא מוצאת והיא שולחה אל המייה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה" (לח, כה)

"נח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילכין פני חברו ברבים".

דרך החימום היחידה שהיתה קיימת בבתי הכנסת בעיר ברנוביץ', היתה על ידי תנור גדול שעמד על יד הקיר האחורי. העניים שעברו מעיר לעיר סמכו על בתי הכנסת שהיו מחוממים כל הלילה, ושם היו ישנים.

היתה זאת עבודתו של השמש, לשמור שהעצים ימשיכו לדלוך בתנור, כדי שאותם אנשים המגיעים ללמוד בבית הכנסת לפני עלות השחר יהנו מחום התנור.

בבית הכנסת בברנוביץ' היו העניים עצמם ממלאים את התנור בלילה, מערמת העצים שנערמה בצדי התנור ע"י השמש. אם לא היו העניים שמים עצים בתנור, הרי כשהגיע הבוקר היה בית הכנסת קפוא, והשמש היה מקבל גערות מהאנשים שבאו להתפלל וללמוד בבוקר.

רבי ישראל יעקב לובצ'ינסקי היה הרב בעיר ברנוביץ'.

כדי להגן על השמש, שהיה לעיתים קרובות רשולן בעבודתו, היה רבי ישראל יעקב עוזב את ביתו מוקדם מאד בבקר, בשעות שהחשכה עדיין שררה בחוץ. הוא היה בא לבית הכנסת, אוסף את העצים, מערים אותם בתוך התנור, מדליק את האש ומפיה בפחמים, עד שראה שהאש התפשטת. לאחר תקופת מה התרגלו האנשים לכך שבת הכנסת היה חם בבוקר. הם החמיאו לשמש על עבודתו היפה והמסורה. השמש, לעמת זאת, חשב שהעניים, לתועלת עצמם, שמרו על התנור שישאר חם.

בבוקר חורפי אחד, כשבחוץ עדיין שררה חשכה, נכנס ר' ישראל יעקב כהרגלו מדי יום ביומו, לאסוף את העצים לתוך התנור, באותו יום הגיע גם השמש מוקדם, והבחין באדם המוסיף פחמים לאש. "בוקר טוב!" קרא אליו השמש, כשהוא קרב לתנור. ר' ישראל יעקב ידע, שאם יבחין השמש שהרב הוא שעושה את העבודה - התבייש מאד, ולכן לא הגיב לברכתו של השמש. הוא קיווה שהשמש ימשיך בעיסוקיו.

אבל השמש נפגע. "בקר טוב!!!" צעק בכעס, כשהוא בטוח שהוא פונה לקבצן. ר' ישראל יעקב המשיך בעבודתו, כשהוא מקרב את פניו לתוך התנור, כדי לודא שהשמש לא יזהה אותו. הוא רק הגיע בראשו, והוסיף להפיק בפחמים.

בהתפרצות זעם התקרב השמש אל ה"קבצן", ובעמדו מאחוריו בעט בו, וכמעט שדחף את הרב אל תוך התנור.

"איזה כפוי טובה אתה? אינך עונה כשמדברים אתך?"

כעת היו פניו של ר' ישראל יעקב בתוך התנור עצמו, והוא נחנק והשתעל מן הפיח שעלה ונכנס אל תוך ריאותיו. השמש "העניק" לו דחיפה נוספת והלך. כעת כבר נאחזה האש בזקנו של הרב. כשראה שהשמש פנה לדרכו ועזבו, הסתובב ר' ישראל יעקב במהירות, וללא מילים רץ ויצא מביהכ"ני, כשהוא מחביא את פניו, כדי שאף אחד לא יזהה אותו.

כשהגיע ר' ישראל יעקב לביהכ"ני מאוחר יותר באותו בוקר, כשחלק מזקנו חסר, חשבו האנשים שכנראה קרתה לו תקלה בביתו. כמה שנים לאחר המקרה, כאשר ר' ישראל יעקב התמנה למנהל רוחני בישיבה בברנוביץ', גילה אחד מקרובי משפחתו את אשר ארע. (אוצר המעשיות)